

Judici a l'autor de crims.cat

Fan un simulacre de judici per la presentació a Olot de novel·la 'La sang és més dolça que la mel' de Josep Torrent

L'obra, ambientada a l'Empordà i amb un mosso de protagonista, va guanyar el primer Memorial Agustí Vehí

L'autor de la novel·la que relata els crims al Museu Dalí davant del particular tribunal de Can Trincheria. Foto: TURA SOLER.

La sala d'actes de Can Trincheria d'Olot va ser l'escenari, ahir al migdia, d'un judici. Un xic de pel·lícula, però un judici. El fiscal, la jutgessa, ben togada, i el lletrat de la defensa eren a l'estrada de la sala de vistes, amb aire cerimoniós esperant que entrés l'acusat, que ho va fer capcot, com s'ha d'anar a judici, i degudament custodiat. Però res és el que sembla. La togada que exigia que l'anomenessin senyoria era la veterinària Fina Juscafresa, el fiscal, el regidor de Protecció Civil, Josep Maria Farrés, i l'advocat de la defensa, el sergent dels Mossos de Ripoll, Miquel Muñoz. L'acusat era l'escriptor i excap de policia d'Olot, de Torroella de Montgrí i de les Franqueses del Vallès Josep Torrent Alabau. I la conducció del detingut davant del tribunal no la va assumir Blai Ortiz, el sotsinspector cap dels Mossos de la Garrotxa a la vida real, que

ahir feia el paper d'espectador a la sala d'audiència pública. El policia que conduïa l'acusat amb les manilles imaginàries era el funerari, l'enterramorts, per dir-ho planer, Miquel Casas, que és també un altre home lletrat, que no togat, ja que és autor d'una novel·la negra de gran èxit, Secret sota greda, i en té dues més a punt de veure la llum. Només el regidor Josep Berga, l'introducció de l'acte, va representar el paper d'ell mateix per presentar la novel·la d'un autor local.

La compareixença de Josep Torrent davant del peculiar tribunal era respondre a les acusacions fictícies d'"assassinat del vigilant i robatori d'obres d'art" al Museu Dalí de Figueres, fets ocorreguts en el marc de la seva novel·la La sang és més dolça que la mel (publicada a la sèrie crims.cat de l'editorial Alrevés) que un tribunal literari ha sentenciat com la guanyadora dels premis del primer Memorial Agustí Vehí, un altre policia amb grans dots literàries, reconegudes més que mai després de la seva mort. Un lletrat de debò que tampoc va vestir mai toga però va guanyar un bon grapat de judicis literaris.

El judici a l'autor de La sang és més dolça que la mel va ser un entretingut joc de falsedats i realitats (com la mateixa novel·la). L'acusat es va declarar innocent en tot moment i, quan el fiscal i la jutgessa li imputaven la incitació dels crims perpetrats pels seus personatges de ficció, Torrent, com un acusat ben ensinistrat, es justificava: "Jo només creo els personatges, després ells van a la seva i fan el que volen."

Una bona frase que va servir perquè la jutgessa dictés, in voce, l'absolució de Torrent. Una absolució que comporta un greu risc de reincidència de l'acusat, que, en llibertat, pot fer que el sergent Damià Surrall, protagonista de la darrera novel·la i de dues d'anteriors (Detalls culinàris La Mirora mata els dimarts) vagi agafant volada al seu Empordà, de la mateixa manera que l'entranyable comissari Salvo Montalbano del gran mestre de la novel·la negra Andrea Camilleri, a la imaginària Vigata de la real Sicília.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/787319-judici-a-lautor-de-crimscat.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPunt+divers&utm_source=rss&utm_medium=mesPunt+divers&utm_campaign=rss